

ученіе до пришествіето на Исуса Христа ;
 тѣй са то распространявало и подиръ при-
 шествіето на Исуса Христа, Исусъ Хри-
 стосъ самъ си нищо не писалъ, а учѣлъ
 устно, съ дѣмъ. Той прѣподавалъ уче-
 ніето съкимъ, а особено на избраннитѣ
 си ученицы, които и проваждалъ да про-
 повѣдатъ по градоветѣ и по селата, и
 които за тѣй были наречены апостоли си-
 рѣчь посланници. Подиръ възнесеніето на
 Исуса Христа на небото, апостолитѣ, ка-
 то получили Дѣха Светаго, проповѣдали
 ученіето отъ най напредъ устно, а по-
 слѣ писмено. Тѣй были написаны книгы-
 тѣ на Новымъ Завѣтъ, начисло 27. Коего
 апостолитѣ не могли или не сварили да на-
 пишѣтъ, тѣ го прѣдали на своитѣ прѣем-
 ницы, на светитѣ църковны отцы, които по-
 слѣ сичко що были чѣли отъ апостолитѣ прѣ-
 давали го на другитѣ съ дѣмъ, и прѣдава-
 ли на писмо и утвърждавали на съборитѣ.
 Книгитѣ, които съ написаны отъ самитѣ
 пророцы и апостоли, наричатъ са слово Бо-
 жіе, Священно Писаніе, Библиа. Библиа е
 дѣма грѣцка, на Българскы значи книги.
 Съ тѣй названіе иска да са каже, че книгы-
 тѣ на Священното писаніе по прѣимѣщество
 отъ другитѣ съ достойны да са наричатъ
 книги, и прѣдпочтително отъ другитѣ
 съ достойны за нашето вниманіе. Тѣй ко-